

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 18/05/2016

Sra. Maria Jesús Sinfreu

A altres poblacions es fan consultes vinculants als ciutadans, per a decidir temes d'especial interès. Què opinen vostès sobre aquestes consultes?

No creuen que s'hauria de preguntar als ciutadans abans de construir un auditori, imposar una zona verda o reformar un barri sense comptar amb els aturats del mateix barri?

El senyor Sanz:

“Bé, per a nosaltres, com a govern, i ho hem explicat en més d'una ocasió, jo crec que el Pla d'Actuació Municipal ho recull clarament, és una prioritat el tema de la participació ciutadana, i intentem establir el màxim de canals possibles perquè aquesta participació es pugui fer de forma fàcil, àgil, i en aquells assumptes que creiem d'interès col·lectiu, doncs, és el propi Ajuntament el que impulsa processos col·lectius de participació per atendre aspectes públics de la ciutat, que entenem que han de comptar amb aquesta participació. I pensem a més que cada cop ha de ser quelcom que proposem i impulsem amb major esforç, si cap. Entenem que la participació de la ciutadania en aquests afers públics és necessària, i que a més promou els valors i actituds democràtics que entenem que han d'existir.

Per tant, com deia, tenim diferents espais que ja coneixen –no em vull allargar– com l'audiència pública de joves, el consell d'infants, els pressupostos participatius, els consells sectorials, consell de ciutat, etcètera –no em vull allargar– alguns d'ells, com deia, són estables, i d'altres que venim fent servir habitualment com l'audiència de pressupostos, o com, per exemple, quan fem una reforma d'un carrer, convoquem la ciutadania del barri o de la zona per explicar el projecte, escoltar les seves propostes quant a aquest projecte, i bé, acabar de perfilar l'actuació que es vol fer. Simplement per citar alguns d'ells que, com deia, són molts més.

En tot cas, una pregunta en concret sobre les consultes, i nosaltres pensem que no descartem aquesta eina i que és una eina possible, aquesta de fer servir les consultes a la ciutadania. Però també és veritat que estan pensades per a casos molt específics i concrets, i que fins ara precisament la possibilitat d'establir altres mitjans de participació pensem que resolen adequadament aquestes necessitats, però torno a dir, no és quelcom que descartem. Per tant, pensem que podia ser una eina útil en alguns casos, i en altres pensem que altres mètodes afavoreixen més la participació.

I en tot cas, per les preguntes que fa al final, sobre grans projectes de ciutat, jo diria que en tot cas, com a mínim els grups municipals que formen part del govern, però em permetria fer-ho extensiu a tots els grups municipals, tots ens presentem amb un programa electoral en el qual posem uns compromisos davant de la ciutadania, dels

quals després hem de retre comptes, per descomptat, i donar explicacions del que hem fet o no, però aquesta part dels compromisos i de voluntat de cada grup municipal i del govern actual de tirar endavant uns projectes determinats, estan anunciats, i com que els anunciem, entenem que quan algú diposita el seu vot i ha pogut mirar aquests projectes i aquests programes, doncs és coneixedor d'allò que defensa. Sempre hem dit que volíem tirar endavant un auditori, o que volíem fer altres actuacions en termes de mobilitat, i, per tant, ho hem posat sobre la taula, i a partir d'aquí la ciutadania diposita el seu vot coneixent, teòricament, aquests programes.

Per tant, més enllà de la participació ciutadana, que pensem que ha d'existir durant tota la legislatura i que ha de ser un procés constant, també és veritat que hi ha compromisos amb els quals els partits ens presentem, i que un cop designat un govern, són els que s'han de tirar endavant, i pensem que precisament per això hem estat escollits i hem de tenir responsabilitat en aquest sentit.”

Sr. Santi Asensio

- Desde la coordinadora de MES, Moviment d'Esqueres de Esplugues de Llobregat queremos preguntar al equipo de gobierno municipal y a todos los demás partidos del consistorio si verían a bien en sustituir en un término prudencial de tiempo el nombre que ostenta hoy en día la plaza dedicada al alcalde Sr. Josep Català i Soler, último alcalde franquista de ésta ciudad.

Tenemos la convicción seguramente, que el Sr. Català a título personal fue una persona como lo puede ser cual quiera, con sus inquietudes y problemas, es más sabemos que fue un promotor cultural activo dentro del periodismo; la música y el cinema y que militó en grupos de renovación católica. Pero por otra parte, consideramos que su filiación política franquista fue nefasta para la sociedad, debido a que, éste movimiento totalitario donde militó reprimió con dureza tanto a Catalunya, su gente y su cultura, como cualquier vestigio de democracia aquí y en el estado español durante décadas. Es por estos motivos por lo que elevamos éste escrito.

El senyor Sanz:

“Bé, no hi insistirem. Recordar-li al senyor Santi Asensio que això va estar aprovat en el Ple de novembre, i per tant ja està afegit, i que a més hem fet força publicitat en *El Pont* i altres mitjans de comunicació, i que per tant esperàvem que estigués al cas, però bé, ja li hem donat resposta.”

- Desde la coordinadora de MES, Moviment d'Esqueres de Esplugues de Llobregat queremos preguntar al equipo de gobierno municipal y a todos los demás partidos del consistorio si verían a bien y debido a que consideramos

un riesgo la falta de seguridad en las obras paralizadas o inacabadas del Auditorio de nuestra ciudad, ya que se pueden observar estructuras de la edificación, varillas de encofrado y otros elementos de construcción así como el riesgo de caídas al vacío que pueden poner en peligro la integridad de los vecinos/as, la sustitución de la valla metálica de seguridad y aislamiento de la infraestructura que presta servicio actualmente por otra de fábrica más segura y resistente tanto a las inclemencias meteorológicas (viento), como actos vandálicos.

El senyor Sanz:

“Doncs, bé, sobre la pregunta sí mirarem de donar-li una resposta més... És una pregunta tècnica, segurament donarem una resposta més tècnica, però pensem que val la pena, tal com ho ha plantejat. I amb relació a aquesta tanca, dir-li que la tanca col·locada és d'obra de bloc de formigó coronat amb tanca de simple torsió, en aquells trams en què hi ha risc de caiguda immediata, mantenint una distància de més de tres metres respecte del punt de possible caiguda, molt superior a l'indicat a la normativa de seguretat i salut vigent.

Aquest tram amb bloc de formigó es correspon amb el que delimita amb la plaça Catalunya. A la resta del recinte, la tanca és de simple torsió. Ambdues tanques són suficients per evitar l'accés involuntari de qualsevol persona a l'àmbit on existeix risc real per a les persones, tant el de caigudes a diferents nivells com el de punxonament, amb elements metàl·lics o altres possibles riscos inherents a l'àmbit d'obres.

L'estat del recinte i de tots els elements de protecció de seguretat es revisa de manera periòdica, i es duen a terme els treballs de conservació i manteniment que correspongui en cada moment, d'acord amb els mitjans disponibles i seguint el protocol que es va acordar el mes d'octubre de 2014 entre el Servei d'Espai Públic i Manteniment, i el d'Obres Públiques. Amb caràcter general, aquest protocol contempla la supervisió i gestió de la neteja, embussada, tanques perimetrals, evacuació d'aigua i prevenció i control de possibles plagues.

Així mateix, dir-li també que mitjançant contracte extern es fa un seguiment periòdic i de l'estat i evolució en el comportament dels elements estructurals executats, principalment dels murs i dels suports d'aquests. Aquest control es realitza a través d'una empresa externa, com li deia, i es documenta mitjançant lectures topogràfiques mensuals, referides a punts fixes.

Tanmateix, davant de la seva pregunta, farem una inspecció per comprovar que les mesures que li especificàvem estan funcionant i s'estan portant a terme tal com tenim previst, i entenem que s'està duent així. Per tant, farem una revisió però, com li dic, els serveis tècnics indiquen que està en perfecte estat i controlat.”

La senyora Oró:

“Demanaria, si us plau, als polítics que esteu aquí, un, que en el moment de parlar ho féssiu clar i alt, perquè des d’aquí ja comencem a tindre problemes d’oïda i no ens assabentem gaire a vegades. Sí que vosaltres sabeu de què parleu i tal, però aquí no ens arriba molta cosa.

Una pregunta: el vist a *El Pont* que s’està fent un pla de comerç i tal i qual. Hi va haver una persona que em va dir que quin temps s’ha d’esperar des del moment en què pretén obrir un comerç fins que pot obrir-lo. Si s’ha de presentar amb temps o una sèrie de projectes, el projecte i no sé què i no sé quantes, i tal i qual. I si és molt llarg el temps aquest d’espera. Això per part de la ciutadania, que de tant en tant em diuen tonteries.

Fa un temps, Esquerra Republicana –bé, l’ANC d’Esplugues– va portar el Lluís Llach aquí, a una conferència on hi havia moltíssima gent, i tal i qual. Per part de la ciutadania no em va agradar tot el que se li va preguntar en general, i tampoc no en vaig treure gaire cosa. Em pensava que allí podríem començar una altra vegada com es va fer en el moment en què tot aquest moviment últim va ser. Penso anar tractant, per exemple, què passarà amb la justícia. D’això no en parlem. Què passarà amb l’educació. D’això, mutis absolut. Continuarem exactament igual? O per exemple, en habitatge, i més ara que s’està fent la taula aquesta a Nacions Unides, etcètera. En totes aquestes coses no sabem molt bé cap a on anem o cap a on ens porten, sembla que sigui secret absolut. He de dir que segueixo totes les històries que passen al Parlament, i tal i qual, però no en trec l’aigua clara. Sí que una vegada el senyor –ara no me’n recordo com es diu, *la vejez ataca de nuevo*– el jurista ens va dir que ja s’havia confeccionat una pre-constitució, i com s’havia de fer i tal i qual, però no sabem res la gent corrent i normal. Per tant, sí que, potser perquè tinc molta pressa, però bé, és així.

Vull agrair a la senyora de Ciutadans, perdona, Laura, això que has fet sobre els nens, perquè una de les qüestions claus que tinc aquí és la infància. Perquè tampoc no la considerem en cap moment, i amb tot el que està passant últimament, a través de les notícies, jo estic esveradíssima. És una cosa increïble que això s’hagi convertit en plaga autèntica i total.

Volia dir alguna cosa sobre el Pla CAUFEC, però ha vingut avui un representant que ens farà un ampli comentari. Gràcies.”

El senyor Sanz:

“De la senyora Neus Oró, crec que ha fet també alguna reflexió. En tot cas sí que entenc que ha fet una pregunta sobre el temps que es triga a obrir un comerç, i quin període ha de passar.

Actualment el que està vigent és un règim de comunicació, és a dir, qualsevol persona que vulgui obrir un comerç, l'únic que ha de fer és comunicar a l'Ajuntament que l'obre, però no li demanem ni una llicència, ni fem una inspecció, ni li demanem papers, només ha de comunicar que l'obre i ja el pot obrir. Un cop obert, sí que l'Ajuntament podria anar a fer una inspecció per veure si l'activitat funciona correctament, però pel fet d'obrir-lo no cal cap paper, només que ho comunicui a l'Ajuntament, és una directiva europea, directiva de serveis, que només ha de comunicar a l'Ajuntament que l'obre i ja està, no ha de dir res més. Per tant, el temps per crear-lo...

(Veu de fons.)

No, clar, després sí que l'Ajuntament pot fer una inspecció i comprovar si aquell comerç que s'ha obert compleix amb les normatives, en funció del comerç i en funció del que calgui amb tota la normativa. Però no cal demanar una llicència prèvia, sinó que pot obrir directament.”

La senyora Sierra:

“Muy bien. Yo lo primero que quiero es hacer una queja, naturalmente, porque yo he mandado al pleno un escrito. Entonces, no hay manera de hacerlo llegar antes. Yo el viernes no pude pero el lunes fue fiesta. No es culpa mía que no tengamos un correo electrónico para mandarlo. Yo lo mandé a todos los portavoces, incluso a usted le mandé. Sí, incluso a usted, a todos. El lunes por la mañana a las 12, que lo tengo aquí, en el teléfono. A todos. Entonces, me ha sorprendido mucho cuando hoy me han llamado a las 5 y media, y me han dicho que no iba a salir. Bueno, mi tiempo también vale, pero bueno, ésa no es la cuestión.

La cuestión es que yo lo que planteo ahí, que seguramente los portavoces no lo saben, es que a mí me multaron al salir de la piscina con mi hija, porque la subí y paré el coche, ¿vale? Lo digo para el mes que viene, que voy a venir, traeré cosas que tengo. Porque si yo no puedo parar para subir a mi hija en el parquin de la piscina, que no es una calzada, es un parquin a la entrada de una piscina... Este

señor me puso que estaba mal estacionada. No es verdad, paré. Pero bueno, es igual.

Yo me reuní con la señora alcaldesa y con el señor Leyva. Hice un escrito, el señor Leyva me hizo llevarlo a la comisaría, pero no ha valido de nada, porque cuando te sientas hablan, pero cuando se levantan, se olvidan. Pero yo no me olvido. Entonces, vamos a ver, es indigno que me multen por subir a mi hija en la piscina, y que este señor, cuando yo hago el recurso, diga que yo le he insultado y que me he tirado sobre él. Eso es mentira, porque había testigos que han firmado y pone exactamente en la multa, que la tengo aquí, que había por allí algún niño y algún discapacitado. Creo que mi hija se ve; creo que el hijo de Montse, Rubén, se ve; Carlos también, tiene metro ochenta; el padre de Carlos, el padre de Rubén, y a las 7 de la tarde la piscina está llena de gente, ¿vale?, para que este señor obviara que estaba mi hija allí para subirla. Pero bueno, que es igual, que la multa la voy a pagar. Y que he ido a los Mossos, y si les tengo que denunciar en el juzgado, iré, porque yo no lo voy a dejar pasar. Él sí me ha agredido a mí diciendo que le he insultado, porque no lo he hecho, y como no lo he hecho lo explico en el pleno, y lo explico para que sepan lo que hay.

Entonces, sí estoy enfadada, porque yo he mandado un escrito para que viniera hoy, porque hoy es miércoles y mi hija no ha ido a rehabilitación, y el miércoles próximo, que #, tampoco irá. Pero vendré, yo vendré, y traeré más preguntas. Y entonces traeré lo que tengo de la Policía, porque la Policía se para en los pasos de cebrá para entrar al bar. He hecho fotos, y he mandado fotos. Tengo fotos de la Policía en el bar y el coche en el paso de cebrá. Y tengo fotos obstruyendo el carril bici, o sea que la Policía miente, ¿vale?

Estoy muy indignada, estoy indignada, porque estoy cansada de pedir caridad para nuestros hijos. Caridad pido. No voy a explicar más de lo que he puesto en el escrito, porque está escrito, pero sí quiero que cuando pase, haya un lunes de fiesta, y sea el miércoles el pleno, que pongan un letrerito de dónde podemos mandar los correos para que lleguen, porque no tenemos tanto tiempo. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Donarem resposta, però el tema de la qüestió del ROM, el ROM s'ha d'aplicar, és per a tothom igual. A mi em sap greu, dilluns va ser festa, és veritat, però llavors el que hem de contemplar és que la pregunta s'ha d'entrar el divendres quan el dilluns és festa, no hi ha una altra manera, i jo no puc dir més. El que no podem és saltar-nos el ROM en funció de qui o del dia, o de si dilluns... Si aquesta era una qüestió, que crec que era una qüestió, l'únic que demano és això, són 48

hores, i potser això, amb tot el dolor del nostre cor, però no ens queda més remei que complir el ROM, que per això el tenim.”

El senyor Sanz:

“A la senyora María Sierra li contestarà l'alcaldeessa directament al final.”

La senyora alcaldeessa:

“Molt bé. La senyora Sierra ha dit, la qüestió que ha plantejat, que sap que avui no podem donar-hi resposta, hi donarem resposta perquè no només planteja el tema d'una denúncia, d'una sanció, sinó que planteja altres temes que també són molt interessants, que en alguna ocasió hem pogut parlar, i per tant, doncs, parlarem tant amb el departament d'Esports en aquest cas, com amb el departament també o els responsables que formem part de la Fundació ASPROSEAT-PROA, i, per tant, com deia, hi ha una sèrie de qüestions, totes molt interessants, que les treballarem.

Pel que fa a la multa, jo no hi vull entrar, perquè vostès saben que nosaltres ni posem ni traiem, ni podem estimar al·legacions ni desestimar al·legacions a les multes, només l'agent denunciant és qui ho pot fer, i nosaltres en qualsevol cas podem ajudar a fer valoracions. És així la llei, se l'ha de mirar. Miri, li explicaré una cosa, senyora Sierra: fa molt poc... *(Veü de fons.)* Home, com que no explicaré res? Jo arriba un moment que em sembla que hem... *(Veü de fons.)*

No, senyora Sierra, miri... *(Veü de fons.)* Que no em deixa parlar. *(Veü de fons.)* Molt bé, senyora Sierra... Bé, si no acabarem amb el Ple aquí, que espero que no, i poder explicar, perquè vostè m'escoltarà, que atindrà a raons, perquè si no... *(Veü de fons.)*

Molt bé, doncs, com deia, si no explicaré a la resta que en el cas de l'Ajuntament de Gavà, fa uns mesos a més van tenir un problema perquè algun agent de policia va retirar una multa quan no podia fer-ho, perquè no era l'agent denunciant. Per tant, segons la llei, la normativa, és que només l'agent denunciant és qui pot estimar o desestimar l'al·legació, malauradament, no ho pot fer ni l'alcaldeessa ni un regidor ni una regidora, ni tan sols el director de la Policia, només és l'agent de policia. I és més, jo entenc el que vostè deia, senyora Sierra. Si la Policia, o algun patrulla, no actua correctament, em sembla molt bé que vostè ho denunciï, i que a més... Però això a nosaltres no ens dóna la potestat per no complir també amb la normativa viària, és a dir, no perquè un no aparqui bé o no aparqui un cotxe en un moment donat, suposadament de policia, no aparqui bé, això ens dóna a tots el dret d'aparcar malament. *(Veü de fons.)* Jo crec que és molt important. Dit això –dit això–

senyora Sierra, m'ha de deixar parlar perquè és que són les normes bàsiques... *(veu de fons)*... de civisme i de funcionament, no només del Ple, de les aules a les escoles. Jo li demano, si us plau, que em deixi...

(Veu de fons.)

Vostè ha vingut aquí a demanar explicacions, les hi dono i no em deixa parlar. Bé, doncs... Clar, és que m'ha d'escoltar, perquè si no no vingui. Bé, com deia, de tota manera el tema de la multa només l'agent denunciant... *(Veu de fons.)* Té altres vies, té altres recursos, té contenciosos. Vostè el que pot és explorar aquestes vies, però aquí exclusivament l'agent denunciant, li torno a dir, és qui pot, perquè és que si no entràriem en una situació d'il·legalitat en la que nosaltres no podem incórrer. Bé, dit això...

(Veu de fons.)

Molt bé, dit això, imagini's si per cada multa que posa un agent de policia, tinguéssim una pregunta al Ple. Clar, és que crec que hem d'entrar una mica en raó.

(Veu de fons.)

Dit això, jo sí que voldria contestar en aquest cas al senyor... Més que contestar, contrastar les reflexions que ha fet...

(Veu de fons.)

De veritat, l'he de cridar a l'ordre, senyora Sierra, si us plau –si us plau. Bé, clar, és que hem de parlar tots en un moment donat. Vostè ha parlat, i ara... *(Veu de fons.)* Molt bé, ara estic explicant-li... Em sembla... No vull qualificar el que em sembla quan una persona parla i l'altra parla per no deixar-la sentir. No podem gravar el Ple, la ciutadania que ens està seguint no entendrà res perquè estem parlant les dues alhora.”

La senyora Carbonell:

“Mira, parlo en nom del Jordi Raventós, que encara no ha arribat, i meu, i volem expressar la nostra satisfacció per la sentència absolutòria dels judicis que s'han fet a un grup de persones que es van manifestar en contra del Pla CAUFEC. Volem felicitar la constància i fidelitat de tots els que hem cregut que la sentència seria així, absolutòria, i que donaria la raó a la veritat i que, torno a repetir, seria absolutòria.

La meva pregunta és que suposo que en *El Pont* del proper número imagino que es passarà informació, que és un fet prou important perquè tota la ciutadania sàpiga que aquests fets han quedat per part de judici totalment absolutoris.”

El senyor Sanz:

“La senyora Teresa Carbonell ha fet una reflexió. I les informacions a *El Pont*, com sempre, són definides pel departament de Comunicació per interès periodístic i, per tant, decidiran.

Jo mateix sóc el regidor de Comunicació. Jo, jo mateix sóc el regidor de Comunicació. Sí, però és que el que s'escriu a *El Pont* no ho decideixo jo. (*Veü de fons.*) No, és una informació, és un butlletí periodístic sobre informació de l'activitat política del govern i de la ciutat. (*Veü de fons.*) Sí, sóc responsable de Comunicació.”

La senyora Zafra:

“Bona tarda. La meva pregunta és sobre el carril bici que hi ha al carrer Josep Anselm Clavé, que tenim unes queixes, no es veu gairebé. Quan es va fer es va posar al mig de la vorera, no es distingeix molt bé si és vorera normal o si és carril bici, perquè el color és una miqueta molt més fosc, però bé, no es veu bé, i ara han posat un senyal que només és de sentit de baixada, i per pujar no es pot pujar amb la bici.

(*Veü de fons.*)

Bé, és igual, un sentit només. Llavors, per tornar o per anar, per on vas? Perquè, clar, no pots anar en contra de sentit. Llavors, no sé perquè han posat aquest senyal, no ho entenc. Només és això.”

El senyor Sanz:

“El carril bici d'Anselm Clavé, el que vam decidir és que fos només de baixada..., perdó, només de pujada, perquè havíem tingut algun accident i algun problema, que quan les bicis baixaven, donat que té força pendent, hi havia hagut alguns accidents, algun d'ells greu, perquè, clar, comparteixen vorera. És cert que és una vorera ampla i, per tant, amb la normativa compleix perfectament i és compatible que hi hagi carril bici i per a vianants, però hi havia hagut algun accident.

Teníem una solució que era fàcil, que és que el carrer Anselm Clavé està definit com a zona 30, el que és la calçada del carrer. Per tant, el que fem és que la calçada del carrer, per això hi ha una senyalització que diu de baixada, les bicicletes han de circular per la calçada perquè és zona 30 i per tant és compatible, i de pujada ho han de fer pel carril bici, perquè de pujada per la calçada evidentment no podia ser.

En tot cas, el que sí que tenim detectat, i amb això li dono la raó, és que, i ho plantejàvem l'altre dia, parlàvem amb el regidor de Mobilitat, que caldrà fer un repintat de la senyalització del carril, perquè es va fer fa temps i, bé, cada tant s'ha d'anar renovant, certament. Per tant, en aquest sentit, doncs, refarem aquesta pintura.”

El senyor Jofre:

“No, no, és igual. Si no es grava? És igual, després em porten a judici si es grava, tia.”

La senyora alcaldessa:

“Més que res, per gravar-la, perquè després estem obligats a penjar la resposta que donem...”

El senyor Jofre:

“Per poder anar a judici. Val, val, està molt bé que es gravi. És complicat parlar aquí i... Sí, sí, fa gràcia, eh? No t'ha fet gràcia a tu, però a altra gent potser sí.

És molt difícil no ser ampli, i ja ho veurem, no?, si seré ampli, potser ja ho veurem. Truca a la Policia, fes el que vulguis. És d'aquestes intervencions difícils, dures i que te la intentes preparar però no et surt. Per què? Perquè et surt la ràbia i et surt l'insult, i serem gent educada perquè ho hem sigut sempre, i no caurem en la provocació.

Deixa el mòbil, si us plau, i així potser sabràs què et dic, i després no diràs tonteries, que a vegades escriviu en els fulls socialistes. Un segon.”

La senyora alcaldessa:

“Estic controlant el temps, com he fet amb la resta, i amb tu també ho faré.”

El senyor Jofre:

“Ho poden fer els teus companys perquè...”

La senyora alcaldessa:

“I no cal que diguis que dic tonteries, demanem una mica de respecte per a tothom, com nosaltres tindrem, si us plau.”

El senyor Jofre:

“No, en el full socialista del 2007 hi ha tonteries com «minúsculo grupo de radicales que desde hace años emplean métodos antidemocráticos contra las instituciones en el pueblo de Esplugues. Ignoran qué hace el ayuntamiento...» Això és el cop que vam penjar la pancarta a les Tres Torres i ens vam penjar durant tres dies.

Dèieu: «¿Qué hace el ayuntamiento? Ignorar los intentos de presiones ilegítimas e ilegales de este pequeño colectivo, que utiliza técnicas fascistas, repetición constante de mentiras como si fueran verdades, intimidación a autoridades elegidas democráticamente, insultos constantes.» Si això no són tonteries, no sé què seran.

Però anem per ordre perquè ja l'he perdut. A l'últim ple vas dir: «No necessito determinades sentències per saber què va passar aquell dia.» Jo tampoc les necessitava. «No em calen per certificar que hi ha cinc agents de policia lesionats de baixa, i per a això no necessito cap sentència.» Tens tota la raó del món. El problema és: per què no van identificar ningú? El problema és: per què no van tancar la porta de l'ajuntament, i un per un van dir: «Carnets, us portarem a judici?» Per què a mi no em calia saber que quan van obrir diligències hi hauria cinc persones que serien les que aniríem a judici, les cinc mateixes persones de sempre? Segurament el «minúsculo grupo de radicales». Cinco es minúsculo.

Sempre has dit... Bé, no, perdona, aquí, en el full socialista, perquè sou del Partit Socialista, suposo, el 2007 dèieu que «actuaban y se mueven por fobias y revanchismos personales». Qui es mou per *fobias y revanchismos personales*? Vosaltres? O vosaltres i la Policia, que no va fer falta identificar a ningú, de les 200 persones? No, no, és l'actitud que teniu. El problema és que l'actitud que teniu és el *revanchismo y las fobias personales*, perquè teniu por. Teniu por de què? Que siguem agressius?

La setmana passada deies: «Es poden defensar totes les idees, però sempre – sempre, sempre » emfatitzo el sempre, sempre, sempre, perquè tu el vas emfatitzar «de manera pacífica.» La nostra tradició política és la no violència. La nostra tradició política és la insubmissió. Aquell dia que vam entrar al ple era perquè hi havia un noi que havia fet insubmissió a les penes multa, i era no acceptar un procés penal econòmic, una multa econòmica, i tenim insubmissió. I la insubmissió és no violència, la insubmissió és que no, i no, i no, però no et pegaré. És la Policia qui té mètodes, com ho dius?, de manera no pacífica. La Policia anava aquell dia amb porres, la Policia va amb pistoles, la Policia té una actitud, que jo sàpiga violenta. Nosaltres mai –mai– hem fet mal a ningú, nosaltres mai hem trencat res, i si aquell dia es va trencar alguna cosa i es va fer mal algú, identifiquem les persones com toca, i no agafeu por, fòbies i *revanchismos personales* a les cinc persones que més us han molestat, a les cinc persones que sí –sí– no et caiem bé, reconeix-ho, cap problema. Sí, sí, hem sigut pesats, hem sigut actius, hem sigut desobedients, hem sigut insistents, molt pesats, i sóc ampli, sí, sóc pesat, ho sé, però no, mai hem pegat a ningú. I hem hagut d'esperar sis anys per una sentència absolutòria, on els actius...”

La senyora alcaldessa:

“Jofre, portes 4 minuts, trenta segons més.”

El senyor Jofre:

“Sí, sí, he portat sis anys perquè uns policies van fer una minuta policial sense identificar a ningú, i van dir: «Aquests cinc van a judici.» Hem hagut d'esperar sis anys per tenir una sentència que ja sabíem la que seria, perquè sempre ho hem dit: si vols nosaltres reconeixem, i ho hem dit davant de tothom, la desobediència i els desordres públics, els assumim, perquè sempre els hem assumit, perquè mai ens hem amagat. Els que no assumirem mai és l'atemptat a l'autoritat, i va dir que no, la Policia va dir que no, no acceptava el pacte que fiscalia va proposar i que nosaltres vam proposar. És a dir, van haver-hi cinc policies que es van ferir, però eren cinc policies que volien venjança; cinc policies que ens van anar a les cinc persones...”

La senyora alcaldessa:

“Jofre, de veritat, he estat molt flexible.”

El senyor Jofre:

“«Guai», *merci*, t'ho agraeixo.”

La senyora alcaldessa:

“«Guai», merci, no. Portes cinc minuts.”

El senyor Jofre:

“Home, t’ho he de poder agrair, no? Després diràs que sóc mal educat.”

La senyora alcaldessa:

“No, t’he dit que et donava una mica més, trenta segons. No és que ara sí.”

El senyor Jofre:

“Val, ja acabo, només hi ha una cosa...”

La senyora alcaldessa:

“En deu segons? Acabes en deu segons?”

El senyor Jofre:

“Deu segons. Hem tingut molta por, moltíssima, però hem tingut dignitat. No com tu, que, si us plau, quan hi hagi la Fira de Sant Jordi i hi hagi entitats que no et cauen bé, passa per davant, no vagis per un altre lloc. Quan ens creuem pel carrer la gent, saludem-nos, digueu-li a l’Enric Giner, que un dia ens vam creuar i ni va saludar. No hi és l’Enric, amb la qual cosa... Però tu aquell dia de Sant Jordi, hi havia tot d’entitats que no et cauen bé –Diables, Agrupament Sant Jordi i altra gent– i vas passar a la teva ronda de visita per una altra banda. Tingues dignitat, no passa res, no et farem res i ho sap, perquè...”

Bé, *eso, mariqueso*, que ens veiem pel carrer perquè no entrem al *talego*.”

La senyora alcaldessa:

“Jo no entraré, només ratificar-me en el que vaig dir. Això sí, anava a dir fa un mes, fa un Ple més aviat, perquè fa tres setmanes. És a dir, jo, per saber que tenim cinc agents de baixa, i això és contrastable, jo crec que tothom hi coincidim, la realitat és la que és, no calia una sentència, i això ho torno a dir, crec que no és dir res incorrecte, però a més afegeixo una cosa més: en aquell Ple no vam poder continuar, i jo, de tots els Plens que he presidit com a alcaldessa, va ser el primer que vam haver de suspendre, i aquesta també és una realitat contrastable. El fet d’aturar un Ple és greu.”

L'Ajuntament no va voler posar denúncia. Crec que també és contrastable. A més, en l'explicació, la intervenció que has fet, ho has explicat bé, és a partir de la minuta policial, però ni els mateixos agents, que no prenen part quan tenen l'oferiment d'accions, no prenen part i no es personen, sinó que simplement apareixen en aquell judici com a persones perjudicades, perquè ho van ser, o la mateixa aturada de Ple que nosaltres podríem haver denunciat i no ho hem fet.

Hi ha una cançó del Raphael que diu «qué sabe nadie». O sigui, vostè no sap qui em cau a mi bé i qui em cau a mi malament, difícilment. Jo crec que aquest judici de valor ara mateix sobrava, això és cosa meva, i crec que no calia. Però sí li diré una cosa: intento sempre comportar-me amb dignitat. Tinc molts errors i tinc segurament molts defectes, com té tothom, però intento comportar-me amb dignitat. No sempre m'he sentit respectada i tractada amb dignitat. El mateix dia a què vostè es referia, sap perfectament que la mofa i els càntics estaven en primer ordre, i no cal posar-se un davant per provocar, més càntics dels que... Jo simplement li ho explico perquè tots som persones. Jo entenc el patiment d'alguns, però vostès també han de pensar que jo també sóc una persona, un ésser humà, que també en un moment donat puc sentir-me incòmoda amb determinats comportaments.

Dit això, jo no entraré a valorar. Precisament avui teníem una moció que parlava d'una sentència, i precisament a vegades en algunes sentències sembla ser que mostrem el rebuig, i en d'altres esperem que es dictaminí sentència i la publiquem a *El Pont*. Doncs, jo crec que el tractament de les sentències ha de ser similar sempre, ens agradin o no ens agradin. Aquesta és una sentència, però ho torno a dir. Ho torno a dir o no sé si ho dic per primera vegada, perquè a banda del que va passar, i a banda del resultat final, jo sí que sento una certa..., una certa no, sento empatia pels agents de policia. Els agents de policia, en l'exercici –i així ho vaig dir– de les seves responsabilitats, l'únic que van fer és intentar frenar el que després es va produir, una suspensió del ple, i ho van intentar fer de la millor manera possible, de la manera més professional. Tant és així que no es va produir cap baixa o cap persona ferida, tret dels agents de policia. Crec que això va ser una gran notícia, no vam tenir més persones lesionades que els agents de policia.

(Veü de fons.)

Que de fet, teníem aquests cinc comunicats mèdics on es feia constar les lesions i les cinc baixes policials, de persones que simplement aquí estaven treballant. Per tant, a banda de la sentència, nosaltres no la podem conèixer. Saben que com que no vam posar una denúncia, i aniré una miqueta més enllà i no vull allargar-me perquè ja que he demanat també una mica de concessió, intentaré jo també cenyir-

me a aquesta resposta, però nosaltres hem llegit moltes coses que no s'ajusten a la realitat. Nosaltres hem llegit moltes vegades que aquest Ajuntament ha denunciat. Això no és cert i vostès ho saben, perfectament, que aquest Ajuntament no ha denunciat. Desconec si aquesta era la millor opció o la pitjor opció, però no ho hem fet, i ho hem vist. Nosaltres hem llegit: «Aquest Ajuntament vol aquestes persones en presó.» Això no és veritat, ni està... No trobaran ni un sol escrit ni un sol comunicat. És més, vostè ens porta avui un escrit que és anterior als fets que es van produir l'any 2009. Vostè em parla d'un escrit que és anterior als fets del 2009. *(Veü de fons.)* Quan en un moment donat...

Tothom, torno a dir, pot defensar les seves idees, però sempre de manera pacífica. Fa poc vostès van demanar unes tarimes i un material per fer una trobada al casal de cultura Robert Brillas. Vostès van tenir aquest material perquè vostès poguessin expressar les seves opinions. Opinions i alguna cosa més, perquè saben que van faltar a la veritat quan diuen que aquest Ajuntament els va denunciar, i que aquest Ajuntament els volia portar a la presó per defensar el Pla CAUFEC. Això no és cert. *(Veü de fons.)* Ningú, no hi havia denúncia, i en el moment... *(Veü de fons.)* No, no, i en el moment... *(Veü de fons.)* No, no podem faltar a la veritat. Podem tenir opinions diferents, però no podem faltar a la veritat. Ni l'Ajuntament ni els agents a títol personal van interposar una denúncia. *(Veü de fons.)* És més, quan es fa oferiment d'accions, quan es fa... *(Veü de fons.)* Sembla ser que avui no em deixen vostès parlar. Quan es fan oferiments d'accions, decideixen no personar-se en aquest oferiment, i, per tant, simplement consten com a perjudicats.

(Veü de fons.)

L'Ajuntament vam venir com a testimonis, va venir el nostre lletrat com a testimoni, per certificar que hi havíem tingut també una sèrie de material trencat.

(Veü de fons.)

Bé, jo crec que dit això...

(Veü de fons.)

Jo no escridasso a ningú, m'agradaria que ningú no m'escridassés. *(Veü de fons.)* Molt bé. Dit això... *(Veü de fons.)* És igual, vostès saben perfectament que el que estic dient no és una opinió, és una realitat. I dit això... *(Veü de fons.)* Molt bé, dit això, jo el que explico és que el que vaig dir en el Ple anterior, em torno a ratificar i crec que qualsevol el pot mantenir, i el que torno a afegir és alguna cosa, alguna

informació que crec que era necessària conèixer-la, i a partir d'aquí agraïm les intervencions de tothom.

També crec que en el futur agrairia, cadascú té un torn per parlar, el respecte a aquest torn, perquè si no no ens entenem i no ens sentim mútuament, i és important sentir-se encara que pensem diferent. És important sentir... *(Veu de fons.)* Molt bé. I a partir d'aquí... *(Veu de fons.)* Sentir-se i escoltar-se. És que ara ni ens sentim. És que ara... Bé, perquè tens una habilitat que no tenim la resta.”